

Sygn. akt IV U 55/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekr.sąd. Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2020 roku

sprawy z odwołania A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 17 grudnia 2019 roku

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób ,że przyznaje ubezpieczonej A. S. prawo do nowego okresu zasiłkowego od dnia (...) i przyznaje prawo do zasiłku chorobowego od dnia (...) do dnia (...)

Sygn. akt IV U 55/20 upr

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił wnioskodawczyni A. S. otwarcia nowego okresu zasiłkowego od (...) r. oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r.

Ubezpieczona A. S. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 17-12-2019 rok, dotyczącej odmowy otwarcia nowego okresu zasiłkowego od dnia 21.05.2019 r. i odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...) r.

Wskazała ,że organ rentowy decyzje opierał na art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 25 czerwca r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Artykuły te mówią o ilości dni łącznego zasiłku chorobowego jak zarówno jakie okresy niezdolności do pracy brane są do łącznego zliczenia oraz art. 6 ust. 2 o innych okolicznościach niemożności wykonywania pracy traktowanych jak niezdolność do pracy z powodu choroby. Te okoliczności nie dotyczą ubezpieczonej. Zwolnienie od 8.03. - 11.04.2019 wystawione zostało z kodem (...) - choroby tkanek miękkich związane z ich używaniem, przemęczeniem i przeciążeniem - natomiast zwolnienie od 21.05 - (...) r. z kodem (...) - inne zaburzenia nastroju (afektywne).

Wskazała nadto ,że organ rentowy powołuje się na orzeczenie z dnia 15.05.2019 r. To orzeczenie jest drugim wydanym na prośbę pracodawcy jednakże bezpośrednio po niezdolności do pracy otrzymałam zdolność do pracy przez miejscową medycynę pracy -orzeczenie wydane w dniu 17.04.2019 r. Ubezpieczona podała ,że czas pomiędzy wystawieniem pierwszego orzeczenia dnia 17.04.2019 r. a drugiego orzeczenia dnia 15.05.2019 r. była zdolna do wykonywania pracy na stanowisku kasjer.

W związku z powyższym i wedle rozumienia wspomnianej ustawy wносиła o otwarciu nowego okresu zasiłkowego od dnia 21.05.2019 i jednocześnie o uznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...). - (...) r.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Wskazano, że z posiadanej dokumentacji wynika, że od (...) r. do (...) r. i od (...) r. do (...) r. Pani A. S. była niezdolna do pracy. Niezdolności do pracy w ww. okresach podlegają zliczeniu w jeden okres zasiłkowy. Zgodnie z orzeczeniem lekarza medycyny pracy z dnia 15 maja 2019 r. Ubezpieczona nie odzyskała zdolności do pracy. Niezdolność do pracy od (...) r. do z przerwą do (...) r. była spowodowana schorzeniami współistniejącymi (opinia lekarska Z-cy Głównego Lekarza Orzecznika z dnia 13 grudnia 2019 r.). W związku z powyższym Organ rentowy decyzją z dnia 17 grudnia 2019 r. odmówił Wnioskodawczyni otwarcia nowego okresu zasiłkowego od (...) r. oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 z późn. zm.) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy).

W świetle powyższego Organ rentowy wnosił jak na wstępie.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2020r.(k.22) Sąd o toczącym się postępowaniu zawiadomił zainteresowanego (...) Sp. z o.o. w W., który nie zajął stanowiska w sprawie.

Sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.(k.22)

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona była pracownikiem C. (...)Sp.o.o. w W. (k.16)

W okresie od (...) do dnia (...) była niezdolna do pracy z powodu choroby tkanek miękkich związanych z ich używaniem przeciążeniem i uciskiem. Od dnia (...) do dnia (...) niezdolność do pracy była związane z afektywnymi zaburzeniami nastroju.

Dowód: zestawienie zaświadczeń ubezpieczonego w aktach ZUS, zaświadczenie lekarskie k.4 akt sprawy, orzeczenie lekarskie k.5 akt sprawy, dokumentacja lekarska k.34 akt sprawy

Orzeczenie lekarskie nr (...) (...) wydane w dacie (...) (...) stwierdzało zdolność wnioskodawczym do wykonywania pracy na stanowisku kasjer senior z deklaracją konieczności kolejnego badania okresowego 28.02 2021r. Orzeczenie lekarskie nr 7/(...) wydane w dacie 15.05.(...) stwierdza, że wobec istniejących przeciwwskazań zdrowotnych ubezpieczona jest niezdolna do wykonywania/podjęcia pracy na stanowisku kasjer senior. Orzeczenie z dnia (...).(…). stanowi konkluzję badań profilaktycznych dla których założono kartę w dniu(...).(…). W karcie odnotowano, że wnioskodawczym jest emerytem od sierpnia 2014r a od 18.02.(...) zaliczono ją do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym z kodem przyczyny (...). Odnotowano również konieczną i zrealizowaną korektę wady wzroku. W karcie znajduje się zapis konsultacji neurologicznej w dacie (...)(...) w wnioskiem: stan neurologiczny prawidłowy. W zaleceniach, ze względu na duże ryzyko powikłań miażdżycowych, stwierdzono przeciwwskazanie do pracy na wysokości. Kolejną konsultacją, w tej samej dacie, była konsultacja laryngologiczna z konkluzją o braku

w badaniu laryngologicznym obwodowego uszkodzenia narządu przedsionkowego (zaburzenia okoruchowe mają najprawdopodobniej etiologię ośrodkową). W załączonym do konsultacji badaniu okulistycznym opisano stopień zaawansowania wady wzroku i obecność zmian nadciśnieniowych II stopnia na dnie oczu.

Po ostatnim dniu okresu niezdolności wnioskodawczyni do pracy, kolejny dzień uznać za równoznaczny z powrotem do zdrowia, tj. od(...) (...), i taką datę powinno mieć zaświadczenie lekarza leczącego dotyczące dnia odzyskania zdrowia przez wnioskodawczynię. Z niezrozumiałych dla biegłego powodów (prawdopodobnie omyłkowo) lekarz, autor druku L4, w zaświadczeniu wystawionym w dniu 16.04.2019, jako datę odzyskania zdrowia zapisał dzień (...) (...). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, dopuszczenie do pracy wymaga orzeczenia lekarza (...) potwierdzającego zdolność do pracy. Takie orzeczenie, wydał Lekarz (...) w G. w dacie 17.04.(...). Prawdopodobnie rozbieżność daty orzeczenia i zadeklarowanej przez lekarza leczącego daty powrotu do zdrowia skłoniły pracodawcę wnioskodawczym do skierowania jej do Przychodni (...) w T. na badanie kontrolne. Efektem badania było orzeczenie wydane w dacie 15.05. (...) w którym stwierdzono, że wnioskodawczym jest nadal niezdolna do pracy. Z lektury karty badania profilaktycznego wynika, że powodem niezdolności jest przeciwwskazana praca na wysokości (? kasjer) z uwagi na duże ryzyko powikłań miażdżycowych (?). Badający neurolog zapisał we wniosku: stan neurologiczny prawidłowy dodając, że w badaniu laryngologicznym i okulistycznym nie stwierdzono zmian.

Próbując w jakiś logiczny sposób uporządkować ten kontredans dat i orzeczeń biegły wyraża przekonanie, że wnioskodawczyni, po minięciu okresu niezdolności do pracy od 08.03.(...) do 11.04.(...), odzyskała zdrowie i zgodnie z orzeczeniem Lekarza (...) w G. mogła przystąpić do pracy. N.na pomyłka w dacie (...) (...) spowodowała ciąg wydarzeń w efekcie których zadekretowano, że wnioskodawczym była nadal niezdrowa od 17.04.(...) do 14.05.(...), następnie rozchorowała się na przeciwwskazanie do pracy na wysokości z powodu dużego ryzyka zmian miażdżycowych odzyskując w ten sposób ciągłość okresu niezdolności do pracy do końca dozwolonego 182 dniowego okresu zasiłkowego w dacie 14.10.(...) z tym, że od 21.05. (...) przyczyną niezdolności do pracy był wniosek L4 wystawiony przez lekarza psychiatrę z kodem przyczyny (...) zaburzenia nastroju (afektywne).

Problem ciągłości okresu zasiłkowego opisany jest w uzasadnieniu decyzji ZUS z dnia 17.12.(...) . Mowa w nim, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Przerwa pomiędzy poprzednią a ponowną/ niezdolnością do pracy wnioskodawczym była krótsza niż 60 dni zaś w opinii lekarskiej Zastępcy Głównego Lekarza Orzecznika ZUS uprawnienie do potraktowania ich jako ciągłość okresu zasiłkowego do daty 182 dnia tj końca okresu uprawnionego, wynikało z współistniejącego charakteru schorzeń o kodzie (...) z poprzednimi o (...)

W przedstawionej sytuacji za podstawowe biegły uznaje ustalenie przesłanek dla zamiennego traktowania określeń „ta sama choroba” i „schorzenie współistniejące”. Zdaniem biegłego takiego uprawnienia nie ma i w sytuacji okresów niezdolności do pracy wnioskodawczym odzyskanie zdolności do pracy po zakończeniu leczenia schorzenia o kodzie (...) uprawnia do przedstawienia wniosku o kolejny okres niezdolności do pracy z powodu schorzenia o kodzie (...) bez prawa do zaliczenia go w jeden okres zasiłkowy.

Osobny komentarz należy się przesłankom uznania wnioskodawczym za nadal niezdolną do pracy w świetle orzeczenia Przychodni (...) w T., zapisano wyżej jedynym wnioskiem ograniczającym zdolność do pracy wnioskodawczyni jest zastrzeżenie dla pracy na wysokości. Biegłemu trudno wyobrazić przygotowanie na wysokości stanowiska pracy dla kasjerki. Poza tym przesłanki medyczne dla tego rodzaju ograniczeń mają charakter antycypacyjny, mowa bowiem o ryzyku zmian miażdżycowych, jak należy sądzić, w przyszłości. Odniesienie takiej perspektywy przyszłych wydarzeń do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawczym i postulowanie na tej podstawie o nadal trwającej niezdolności do pracy wydaje się nie trafne.

Dowód: opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych k.60-62, opinia lekarska k.37-38, dokumentacja lekarska k.39-43 akt sprawy

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodu z dokumentów i opinii biegłego.

Biegły zapoznał się z aktami sprawy, ocenił bardzo dokładnie dokumentację lekarską w tym dokumentację złożoną do akt sprawy.

Sąd na rozprawie oddalił wnioski organu rentowego o biegłych psychiatrę i lekarza medycyny pracy, złożone w piśmie pełn. organu rentowego z dnia 23.10.2020r. , jako spóźnione. Jak wynika z akt sprawy po złożeniu opinii przez biegłego lekarza chorób wewnętrznych zarządzeniem z dnia 1.10.2020r. pełnomocnik ZUS został zobowiązany do złożenia wniosków w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia w przypadku uchybienia terminu . Zobowiązanie doręczono w dniu 6.10.2020r. Termin do złożenia wniosków upłynął w dniu 20.10.2020r. Pismo ZUS z dnia 23.10.2020r. z wnioskami o biegłych zostało wysłane do Sądu w dniu 26.10.2020r.

Ponadto Sąd w sprawie już uprzednio zwracał się do pełnomocnika o wskazanie jaka choroba mała czynić ubezpieczoną niezdolną do pracy w okresie od 12 kwietnia (...). do dnia (...). W odpowiedzi na zobowiązanie pełnomocnik złożył pismo z dnia 26 maja 2020r. bez wskazania choroby w dołączonej do pisma pełnomocnika opinii lekarskiej ZUS z dnia 13.10.(...). Dołączono do pisma także dokumentację lekarską w której nie ma informacji o leczeniu psychiatrycznym i problemach psychiatrycznych zatem nie mogły być brane pod uwagę przez Lekarza Orzecznika skoro na tej dokumentacji lekarz opierał swoje stanowisko.(k.36-43)

Sąd na rozprawie w dniu 1.12.2020r. ocenił ,że sprawa została bardzo szeroko zanalizowana i wyjaśniona przez biegłego lekarza chorób wewnętrznych w zakresie spornych chorób ubezpieczonej. Sąd ocenił ,że sprawa jest gotowa do rozstrzygnięcia i zbędne jest dalsze prowadzenie postępowania. Ubezpieczona wycofała swoje cofnięcie odwołanie o czym pełnomocnik ZUS został także zawiadomiony w dniu 23.11.2020r. Pisma o cofnięciu odwołania i odwołaniu cofnięciu były doręczone jednocześnie. Przyjęcie cofnięcie odwołania było w świetle opinii biegłego sprzeczne z art. 469 kpc. Ubezpieczona uprzednio cofając odwołanie wskazała ,że nie stawi się u biegłych ortopedy i neurologa. (k.55) Sąd miał na uwadze ,że strony nie wnosiły o biegłych tych specjalności. Sąd nie kierował ubezpieczonej ponownie do tych biegłych wobec bardzo szczegółowej i logicznej opinii specjalisty chorób wewnętrznych.

Sąd miał także na uwadze ,że ubezpieczona leczy się u psychiatry od 2011r. jak wskazała w piśmie z dnia 23.09.(...). jednakże dopiero sytuacja z orzeczeniami (...) pogorszyła stan psychiczny ubezpieczonej na tyle ,że musiała skorzystać ze zwolnienia od lekarza psychiatry.(k.6v akt ZUS)

W myśl art. 6. 1. ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 8. w/w ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Dalej zgodnie z art. 9. 1. do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Ubezpieczona w okresie od (...). była niezdolna do pracy z powodu innego schorzenia niż w okresie do (...) Mając powyższe na uwadze brak było podstaw do oceny ,że okres zasiłkowy zakończył się 14.10.(...). (k.7) Sąd zatem przyznał prawo do zasiłku chorobowego w okresie od dnia (...) (...). do dnia (...) (...). i stwierdził otwarcie nowego okresu zasiłkowego od dnia (...)(...).